

pověření vedením klinik, ani za lékařský personál pro tyto universitní ústavy státem jmenovaný. Právem byla proto žaloba ohledně žalovaného fondu pro nedostatek pasivní legitimace zamítnuta.

Čís. 8144.

Odeslal-li prodávatel kupiteli zboží, nevyčkav příchodu kupitelova zástupce ku přijetí zboží, jak kupitel žádal, nebyl kupitel oprávněn proto odstoupiti od smlouvy. Lhostejno, že prodávatel pohrozil pro případ nepřijetí zboží stornem.

(Rozh. ze dne 15. června 1928, Rv I 1873/27.)

Žalující firma uzavřela se žalovanou firmou smlouvu o dodání dřeva a dala jí zálohu 52.000 Kč. K převzetí dřeva žalující firma nikoho nevyslala, ač byla k tomu žalovanou několikrát vyzvána, posléze s pohružkou storna. Když pak žalovaná přes to zboží žalobkyni zaslala, odmítla je žalobkyně přijati a domáhala se na žalované vrácení zálohy 52.000 Kč vzhledem k stornu, jímž žalovaná pohrozila a na něž prý žalobkyně přistoupila. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Pokud jde o právní posouzení věci třeba vycházeti ze skutkového zjištění odvolacího soudu. Podle smíru ze dne 5. března 1925 zavázala se žalovaná dodatí dovoatelce 1.000 m³ dříví v té kvalitě, jak ji viděl a schválil zástupce dovoatelky Hans R. v D. Dovoatelka potom žádala, by byla vyrozuměna, kdy žalovaná počne s nakládáním, by mohla vyslati svého důvěrníka k převzetí dříví. To jí žalovaná přislíbila. Přes to zaslala dovoatelce 6 vagonů dříví, aniž by byla vyčkala vyslání důvěrníka. Proto dovoatelka zboží pozastavila a dále také pro jeho vadnost. Zjištěno bylo, že bylo dovoatelce odesláno pouze dříví, jež si její zástupce Hans R. prohlížel, a že nebylo možno, by naloženo bylo jiné dříví. Okolnost, že žalovaná odeslala dříví, aniž by byla vyčkala zástupce dovoatelky, ještě neopravňuje dovoatelku, by odstoupila od smlouvy. Jde o kupní smlouvu a vzájemná práva stran dlužno posuzovati podle ustanovení článku 337 a násl. obch. zák. Toto právo dovoatelka nevyvozuje ze zmíněné okolnosti, nýbrž z dopisu žalované ze dne 23. dubna 1925, jímž tato uděluje dovoatelce k zaplacení, pokud se týče k zabezpečení a k převzetí 1.000 m³ dříví lhůtu do 31. května 1925 s tím, že množství do té doby neodebrané bude stornováno. Dovoatelka se domnívá, že, kdyby žalovaná byla vyčkala s odesláním dříví do příchodu jejího důvěrníka, tento by byl zjistil, že zboží neodpovídá intencím dovoatelky a byl by zboží nepřevzal do uplynutí dodatečné lhůty a že pak žalovaná byla sama vázána vysloveným stornem. Toto storno, jehož se dovoatelka tak houževnatě dovolává, nemá, i když se nepovažuje za

pouhou pohružku, nýbrž za prohlášení ve smyslu čl. 354 obch. zák., žádného významu pro řešení tohoto sporu. Byly-li smluvní strany v prodlení, nepřislušela jim jiná práva než jsou výtčena v §§ 343, 354, 355 a 356 obch. zák. Nezaplatila-li, pokud se týče nezabezpečila-li dovolatelka včas kupní cenu za koupených 1.000 m³ dříví, byla žalovaná ovšem oprávněna podle čl. 354 a 356 obch. zák. jí oznámiti, že odstupuje od smlouvy, když dovolatelka do 31. května 1925 smlouvu v tomto směru nesplní. Souhlasným udáním obou stran bylo však zjištěno, že dovolatelka zajistila kupní cenu v dodatečné lhůtě. Tím však pozbylo storno významu. Žalovaná nebyla oprávněna nutiti dovolatelku k odebrání dříví. Byla-li dovolatelka s přijetím dříví v prodlení, měla žalovaná jako prodávatelka pouze právo podle čl. 343 obch. zák., nebyla však oprávněna odstoupiti od smlouvy a bylo proto storno vyslovené také pro případ nepřijetí dříví bezvýznamné. I kdyby tudíž žalovaná byla počkala s odesláním dříví do příjezdu důvěrníka dovolatelky a kdyby tento byl prohlásil, že dříví nepřeveze, nemohlo to míti za následek storno kupní smlouvy. Žalovaná byla oprávněna trvati na splnění kupní smlouvy ovšem za podmínek, že dříví odpovídá sjednané jakosti. Že tomu tak jest, mají soudy nižších stolic za prokázáno. Pouhé prohlášení důvěrníka dovolatelčina, že zboží neodpovídá intencím jeho mandantky, a nepřevzetí dříví v dodatečné lhůtě, nebylo by oprávnilo dovolatelku odstoupiti od smlouvy.

Čís. 8145.

Následky zmeškání lhůty k podání žalobní odpovědi nastávají samy sebou uplynutím lhůty a nemohou býti odčiněny dodatečným podáním žalobní odpovědi, třebas se tak stalo před podáním návrhu na vynesení rozsudku pro zmeškání.

Ti, kdož jsou spolužalováni o náhradu škody, netvoří nezbytně společenství v rozepru podle § 14 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 15. června 1928, Rv I 2132/27.)

Žalobci byla způsobena škoda neosvětleným povozem, který řídil kočí Josef L. a který náležel manželům Č-ovým. V řízení o žalobě na náhradu škody proti Josefu L-ovi a manželům Č-ovým podal Josef L. žalobní odpověď včas, manželé Č-ovi zmeškali lhůtu k podání žalobní odpovědi. K návrhu žalobcovu vynesl procesní soud první stolic proti manželům Č-ovým rozsudek pro zmeškání podle žaloby. Odvolací soud zamítl odvolání manželů Č-ových, pokud uplatňovalo zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s., jinak mu nevyhověl. Důvody: Ustanovení § 145 druhý odstavec c. ř. s. nelze použiti na případ § 398 c. ř. s., neboť není nikde předepsáno v zákoně, zejména v §§ 243, 398 c. ř. s., že má býti pohroženo žalované straně zákonnými následky proměškání, jež ji stihnou, nepodá-li včas žalobní odpověď,